MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 18. 5. 2026
č. j. MSP-287/2026-OP-OSV/2
Počet listů: 6

MSP-287/2026-OP-OSV/2
0100204005560181

R o z h o d n u t í

Ministerstvo spravedlnosti jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 4 ve spojení s § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*nadřízený orgán*“), **rozhodlo o stížnosti** pana P[redacted] P[redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted] (dále jen „*žadatel*“), doručené dne 25. 2. 2026, **na postup Krajského soudu v Praze** při vyřizování žádosti o informace doručené dne 16. 2. 2026, **takto:**

Podle § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“), **se úhrada** ve výši 588 Kč, stanovená Krajským soudem v Praze, v oznámení požadavku dle § 17 odst. 3 InfZ (výzvě k úhradě nákladů) ze dne 18. 2. 2026, Si 81/2026-5, **potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í :

1 Žadatel požádal žádostí doručenou dne 16. 2. 2026 Krajský soud v Praze (dále jen „*orgán prvního stupně*“), jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ, o zaslání rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2024, č. j. 22 Co 12/2024-272 a rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 16. 8. 2023, č. j. 7 C 243/2022- 229.

2 Orgán prvního stupně dne 25. 2. 2026 doručil v souladu s § 17 InfZ oznámení dle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Výzva k úhradě“), a to ve výši 588 Kč. Mimořádně rozsáhlé vyhledání informace podle orgánu prvního stupně spočívá zejména v tom, že požadované rozsudky čítají celkem 32 stran textu k anonymizaci. V uvedené Výzvě k úhradě orgán prvního stupně popsal, jak ke konečné částce nákladů dospěl, když provedl zkušební anonymizaci 4 stran, přičemž bylo zjištěno, že anonymizace jedné strany textu vyžaduje 2,75 minuty práce jedné osoby. Při 32 stranách celková časová dotace čítá 88 minut, tedy 1,47 hodiny práce, což představuje v souladu s § 17 odst. 3 InfZ mimořádně rozsáhlou práci, s níž zákon pojí finanční úhradu stanovenou podle Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 17. 7. 2011, č. j. 286/2011-OT-OSV, kterou se stanoví sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění instrukce č. 10/2025 Ministerstva spravedlnosti, ze dne 9.12.2025, č.j. 31/2025-SM-OBE/6 (dále jen jako „*Sazebník*“), tedy 400 Kč za každou hodinu práce jednoho pracovníka, celkem tedy 588 Kč.

3 Žadatel se s postupem orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti neztotožnil a napadl jej stížností s uvedením následujícího odůvodnění. Žadatel předně namítá bezplatnost práv na informace a poukazuje na to, že provedení „anonymizace" požadovaných rozhodnutí je triviálním úkonem proveditelným prostřednictvím softwarového vybavení, který nelze podřadit pod pojem „mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací". V této souvislosti žadatel poukázal na nejednotný přístup povinných subjektů, kdy některé soudy za provedení „anonymizace" úhradu nepožadují. Výši požadované úhrady považoval žadatel za neadekvátní. Žadatel poukázal na vyhlášku č. 403/2012 Sb., vyhláška o zveřejňování soudních rozhodnutí, podle níž mají být požadovaná rozhodnutí zveřejněna, ačkoliv tomu tak není. Odkaz povinného subjektu na Instrukci ze dne 24. 7. 2009, 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, pak považoval žadatel na nepřípustný, jelikož se jedná toliko o interní předpis

4 Orgán prvního stupně předložil dne 5. 3. 2026 žadatelovu stížnost spolu se spisovým materiálem sp. zn. Si 81/2026 k rozhodnutí nadřízenému orgánu.

Posouzení stížnosti

5 Stížnost byla podána oprávněnou osobou a je včasná, neboť Výzva k úhradě byla žadateli doručena dne 24. 2. 2026, stížnost byla orgánu prvního stupně doručena dne 25. 2. 2026. Dle jejího obsahu a kontextu věci se jedná o stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, kdy žadatel nesouhlasí s výší úhrady požadované v souvislosti s poskytováním informací.

6 Nadřízený orgán přezkoumal postup orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti a dospěl k závěru, že **stížnost není důvodná.**

Právní rámec

7 Stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace upravuje § 16a InfZ. Dle odst. 1 tohoto ustanovení může stížnost podat žadatel, a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6, b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.

8 Nadřízený orgán na základě stížnosti podané dle § 16a InfZ posuzuje postup orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti o informace, v konkrétním případě, zda postupoval v souladu s § 17 InfZ.

9 Dle § 17 odst. 1 InfZ: „*Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*".

10 Dle § 17 odst. 3 InfZ: „*V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.*

Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává."

11 Podle § 4 Sazebníku *„Pokud je poskytnutí informace spojeno s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací, stanoví se výše úhrady za každou hodinu vyhledávání jedním pracovníkem na 400,- Kč. V případě mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací více pracovníky je výše úhrady dána součtem částek připadajících na každého pracovníka."*

Aplikace na předmětný případ

12 Orgán prvního stupně postupoval v souladu se zákonem, kdy prostřednictvím Výzvy k úhradě vyzval žadatele k úhradě nákladů potřebných k vyřízení jeho žádosti. Dostatečně zdůvodnil, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Orgán prvního stupně poukázal na celkový rozsah požadované informace (32 stran) a nezbytnost vyhledání případných informací, které nelze podle InfZ poskytnout a provedení jejich anonymizace. Z Výzvy k úhradě je dále nesporné, jak povinný subjekt dospěl ke konečné částce představující vynaložené náklady. Splnil tak všechny zákonné požadavky oznamovací povinnosti podle § 17 odst. 3 InfZ, přičemž částka 588 Kč odpovídá celkovému času potřebnému pro přípravu informací (pročtení 32 stran požadovaných rozsudků a anonymizace osobních údajů v nich obsažených), tedy 1,47 hodiny práce, kdy průměrná délka 2,75 minuty na zpracování jedné strany rozsudku je adekvátní. Celková částka nákladů pak vychází ze Sazebníku, konkrétně jako násobek hodiny práce jednoho zaměstnance a částky 400,- Kč za každou hodinu vyhledávání.

13 K argumentům žadatele nadřízený orgán uvádí, že právo na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, se realizuje přiměřeným způsobem a v mezích stanovených zákonem. S ohledem na uvedené je zakotvení institutu úhrady za poskytování informací v § 17 InfZ legitimním nástrojem, který je v souladu s ústavním pořádkem. Soudy se v minulosti zabývaly limity úhrady za poskytování informací, ale obecně tento požadavek neshledaly rozporným s ústavním pořádkem (viz např. nález Ústavního sudu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 1083/16). V každém konkrétním případě však musí být naplněny zákonné podmínky pro stanovení úhrady a tato nesmí být nepřiměřeně vysoká, aby nedocházelo k popření podstaty a smyslu práva na informace (čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod).

14 Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není v InfZ vymezen, a proto hodnocení, zda se o mimořádné rozsáhlé vyhledávání skutečně jedná, vždy závisí na okolnostech konkrétního případu. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se bude jednat tehdy, jestliže vyřizování žádosti bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. Takovou situací pak může být případ, kdy zaměstnanci pověření vyřízením žádosti budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledávání informací a vyřizování žádosti (*srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš: Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-7400-273-1, s. 1020*).

15 V souvislosti s časovou náročností anonymizace a její úhradou se vyjádřil Nejvyšší správní soud tak, že *„se předně nejedná o úhradu pouze za anonymizaci jako takovou, ale v souladu s § 17 odst. 1 větou druhou zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 7 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. o úhradu*

za prostudování všech požadovaných rozhodnutí a vyhledání údajů, které musí být s ohledem na možné následné zveřejnění případně anonymizovány. Přítomnost tohoto typu údajů v rozhodnutích nelze a priori vyloučit, tj. požadované rozsudky musí být prostudovány vždy (jakkoliv nelze vyloučit, že následně vyjde najevo, že rozsudky údaje vyžadující anonymizaci neobsahují).“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. června 2020, č. j. 6 As 63/2020-18).

16 V souladu s výše uvedeným rozhodnutí proto platí, že případě vyhovění žádosti musí orgán prvního stupně požadované informace zajistit rozsáhlým a časově náročným procesem, u kterého je nezbytné pracovníkem soudu provést anonymizaci dokumentů, která je zcela nezbytná, neboť je třeba identifikovat ty případné údaje (zejména osobní údaje), které poskytnuty být nemohou (s ohledem na možné ohrožení práv třetích osob), a které tedy musí být v poskytnutých rozhodnutích anonymizovány, resp. znečitelněny. Tyto úkony lze podřadit pod mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, viz např. nález Ústavního soudu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. III.ÚS 3339/20 (N 125/106 SbNU 344), který v tomto ohledu potvrdil stejný závěr Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 9. 2020, č. j. 3 As 46/2019-54, či starší rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2014, č. j. 5 As 76/2014-23.

17 Tuto činnost dosud nelze provádět (v plném rozsahu) strojově. Anonymizovat písemnosti již sice lze s užitím speciálních programů, avšak i s jejich případným užitím nedojde k zásadní časové úspoře v porovnání s ruční anonymizací daných dokumentů. Nástroj nemusí anonymizaci provést důsledně, proto je třeba i následná kontrola a případně oprava nebo doplnění anonymizace. Např. při užití resortního nástroje pro anonymizaci při volbě anonymizace údaje „datum“, není možné automatizovaně rozlišit mezi datem narození účastníka či třetích osob, které je třeba anonymizovat, a datem, kdy byl učiněn např. úkon ze strany účastníka, které naopak anonymizovat nutné není (a není to ani žádoucí), a tyto je tedy třeba anonymizovat ručně. Dále ne vždy správně tento nástroj anonymizuje např. spisové značky apod. Je tedy nutné celý text anonymizovaného rozhodnutí pečlivě přečíst a případně upravit.

18 Nadřízený orgán dospěl k závěru, že orgán prvního stupně svým postupem (srov. odst. 12 výše) splnil veškeré podmínky pro podmínění poskytnutí informace úhradou nákladů v požadované výši.

19 Jak sám žadatel uvádí, není mezi soudy jednotná praxe v otázce hrazení nákladů na poskytnutí informací, proto některé povinné subjekty poskytují informace bez úhrady. Nelze ale automaticky očekávat, že jiný povinný subjekt nebude za jejich poskytnutí požadovat úhradu. Povinný subjekt v souladu s ustanovením § 17 odst. 1 InfZ sám rozhoduje o tom, zda využije tohoto svého oprávnění a bude úhradu požadovat či nikoli. Žadatel má právo se rozhodnout, zda úhradu zaplatí, platba je však současně zákonnou podmínkou poskytnutí informace (srov. FUREK, Adam. § 17 [Hrazení nákladů]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1000.

20 Pokud žadatel ve své stížnosti poukazuje na předpis – vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 403/2022 Sb., vyhláška o zveřejňování soudních rozhodnutí, je nutno uvést, že se jedná o prováděcí předpis k § 118a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů. Dle vyhlášky se v Databázi rozhodnutí okresních, krajských a vrchních soudů (dále jen „Databáze“) v případě krajských soudů a rejstříku „Co“ uveřejňují *„Rozhodnutí o opravném prostředku, kterým bylo změněno, byť i jen částečně, nebo potvrzeno*

rozhodnutí soudu prvního stupně, které se podle této vyhlášky zveřejňuje, s výjimkou rozhodnutí, které bylo, byť i jen částečně, zrušeno a vráceno k novému projednání." V případě rozhodnutí okresních soudů v oblasti rejstříku „C" jsou uveřejňována *„Rozhodnutí podle § 2 této vyhlášky.* (tj. pravomocná rozhodnutí ve věci samé, vč. opravných usnesení, s výjimkou rozhodnutí dle odst. 3 – poznámka).

21 Důvodová zpráva ke vztahu Databáze a práva na informace uvádí, že *„k rozsahu zveřejňovaných pseudonymizovaných údajů – lze uvést, že ze systematiky zvolené právní úpravy vyplývá, že* mezi oběma právními předpisy žádný právní vztah není*, tedy ani vztah subsidiarity, který by umožňoval legitimně využít některé atributy zákona o svobodném přístupu k informacím pro agendu publikace soudních rozhodnutí. Uvedená databáze je dle § 118a zákona č. 6/2002 Sb., informačním systémem veřejné správy, na který zákon o svobodném přístupu k informacím nedopadá. …Z výše popsaného vztahu obou právních předpisů (zákona o soudech a soudcích a zákona o svobodném přístupu k informacím)* nelze publikaci soudních rozhodnutí v uvedené databázi vnímat jako poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu *k informacím sui generis, nýbrž jako zcela* autonomní agendu státní správy soudů*, jejímž účelem je především pro odbornou i laickou veřejnost transparentně zpřístupnit rozhodovací postupy a úvahy soudů v konkrétních kauzách, nikoliv zúčastněnými osobami, nýbrž meritem rozhodování. Zveřejňování soudních rozhodnutí tak nijak nemodifikuje postupy při poskytování informací o rozhodovací činnosti soudů podle zákona o svobodném přístupu k informacím.*" V této souvislosti také důvodová zpráva poukazuje na fakt, že výstupy zveřejněné v Databázi jsou anonymizovány podle odlišných kritérii, než-li informace poskytované podle InfZ: „*Za účelem maximální sdělnosti o podstatě sporu a jeho posouzení bylo pro účely zveřejňování soudních rozhodnutí přistoupeno* k maximalizaci pseudonymizace všech údajů *o zúčastněných osobách, tedy i subjektů nepodléhajících předpisům o ochraně osobních údajů (právnické osoby, orgány veřejné moci a jiné veřejnoprávní subjekty) či subjektů jinak dle výkladu zákona o svobodném přístupu k informacím pseudonymizaci nepodléhajícím (tzv. právní profesionálové či osoby zapsané ve veřejných seznamech – § 5 odst. 5 Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. 7. 2009 č.j. 13/2008-SOSV-SP, ve znění pozdějších instrukcí). Plošná eliminace osobních údajů navíc ulehčí soudnímu personálu postup při hodnocení obsahu publikovaného rozhodnutí.* Zákon o svobodném přístupu k informacím klade naopak vyšší nároky na individuální přístup dle okolností případu.".

22 Z výše uvedených důvodů skutečnost, že se rozhodnutí požadovaná žadatelem v Databázi nenacházejí, nemůže mít žádný vliv na požadovanou úhradu v souvislosti s „anonymizací" požadovaných soudních rozhodnutí v režimu InfZ.

23 Závěrem ve vztahu k námitce vztahující se k instrukci Ministerstva spravedlnosti č. j. 13/2008-SOSV-SP je nutno dát žadateli za pravdu, že dotčená instrukce je pouze interním předpisem, který váže toliko povinný subjekt, a nikoliv samotného žadatele. V tomto ohledu však také platí, jak již orgán prvního stupně uvedl v napadeném rozhodnutí, že dotčený vnitřní předpis nepřekračuje rámec práv a povinností dle InfZ a toliko usměrňuje jednotnost rozhodovací správní praxe. Aplikací dotčeného vnitřního předpisu tak nemohlo dojít k zásahu do práv žadatele.

Závěr

24 Nadřízený orgán postup orgánu prvního stupně přezkoumal s tím, že výše úhrady je stanovena adekvátně k rozsahu požadované informace. Nadřízený orgán tak potvrzuje výši úhrady sdělené žadateli podle § 17 odst. 3 InfZ, požadované v souvislosti s poskytováním informací.

25 S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Mgr. Jan Lišák, MBA
státní tajemník

Rozdělovník:

1) [redacted]
2) **Krajský soud v Praze, nám. Kinských 5, 150 00 Praha, ID DS: hvbabbq**

Mgr. Jan Lišák
Ministerstvo spravedlnosti ČR
Elektronický podpis: 18.05.2026 17:00:20